

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 22.873 van 10 februari 2009
in de zaak RvV X IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 12 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat P. HANNON verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. VAN DE VOORDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Benin City in Edo State. U woonde er met uw ouders, broer en zus. Op 1 juni 2003 trad u toe tot de Nigeriaanse politie. Na een opleiding van 6 à 7 maanden in Lagos, bood u zich in december 2003 aan op het hoofdkwartier van de politie in Benin City om er een post te worden toegewezen. Inspecteur (O. J.) en sergeant (F. S.) interpelleerden u over uw zus in België en waarschuwden u dat zij diende te stoppen met publieke uitspraken over een prostitutienetwerk van Benin City naar België. U was hier niet bij betrokken, telefoneerde erover met uw zus en verklaarde later aan sergeant (F.) dat u zijn boodschap had overgemaakt aan uw zus. U werkte aanvankelijk enkele maanden in een politiebureau van het dorp Ubiaja. Vanaf eind 2004, werkte u als politieagente op het hoofdkwartier van de politie te Benin City. Vele politieagenten zijn corrupt en persen burgers financieel af. U had hieromtrent bezwaren en deed hier niet aan mee, waardoor uw verschillende partners u verdacht vonden. Naar aanleiding van de verkiezingen, gepland op 14 april 2007, begon u sympathie te koesteren voor de oppositiepartij

“Action Progress Party (APP)”. In februari en april 2007 nam u deel aan drie meetings van de APP, wat ter ore kwam van uw politieoversten. In mei 2007 vroeg en kreeg u verlof van uw politieoversten om in België uw zus te bezoeken. U reisde op 5 mei 2007 naar België per vliegtuig vanuit de luchthaven van Lagos. U verliet op legale wijze Nigeria met gebruik van uw Nigeriaanse paspoort (nr. A3663586A dd. 23.02.2007) en shengenvisum (nr. BNL 7891324 dd. 18.04.2007). U kwam per vliegtuig op 6 mei 2007 in België toe. U was van plan na uw verlof naar Nigeria terug te keren, maar uw vader raadde u dat af tijdens een telefoongesprek op 26 mei 2007. Uw vader zei u dat APP-aanhangers waren omgebracht en dat sergeant (F.) hem had gewaarschuwd dat u ook zou omgebracht worden indien u zou terugkeren naar Nigeria. U vroeg asiel aan op 2 juni 2008 (zie bijlage 26 in het administratief dossier).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

De door u ingeroepen feiten zijn niet geloofwaardig en in casu onvoldoende ernstig om een internationale bescherming (buiten Nigeria) te verrechtvaardigen.

U verklaarde uw land van herkomst Nigeria te hebben verlaten omdat u problemen had met enkele politieoversten, met name inspecteur (J.) en sergeant (F.). Uw vader zou u in mei 2007 hebben weerhouden terug te keren naar Nigeria omdat u dreigt te worden omgebracht door voornoemde oversten. U kan deze dreiging en de achterliggende motieven niet aannemelijk of hard maken.

Zo verklaarde u problemen te hebben gekend met politie-inspecteur (J.) en sergeant (F.), maar niet te weten wat hun precieze functie of verantwoordelijkheden waren op het hoofdkwartier van de politie in Benin City (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Dit terwijl u nochtans zelf van eind 2004 tot aan uw vertrek in mei 2007 werkzaam zou geweest zijn op ditzelfde politiekantoor (p. 6). U kon overigens niet verduidelijken wat uw eigen functie en concrete activiteiten waren tijdens voornoemde jaren als politieagent in dit hoofdkwartier. U verklaarde enkel te doen wat agenten doen en mensen te spreken of nog soms buiten het verkeer te controleren (p. 6). Meer kon u hier niet over zeggen. U kon evenmin de naam opgeven van uw directe overste en het hoofd van voormeld politiekantoor te Benin City (p. 12). Overigens valt op dat u als stavingstuk een geplastificeerde politiekaart (“The Nigeria Police Warrant Card” nr. 036894 dd. 20.11.2003) voorlegde waarvan het plastic omhulsel werd losgemaakt ter hoogte van uw losstaande pasfoto met rode achtergrond (zie administratief dossier). Als verklaring hiervoor, stelde u dat uw oorspronkelijke pasfoto op deze kaart er één was met witte achtergrond en u deze lang geleden eigenhandig uitnam omdat u toen een dergelijke foto nodig had (u weet niet meer precies waarvoor); u zou achteraf huidige pasfoto ingestoken hebben (CGVS, p. 2 en 3). U kon zelfs de betekenis van een dergelijke “Warrant Card” niet toelichten (CGVS, p. 3). Voornoemde verklaringen doen vragen rijzen bij uw beweerde langdurige tewerkstelling (tussen eind 2003 en mei 2007) als politieagente op het politiehofdkwartier in Benin City. Bijgevolg kunnen de problemen met politie-inspecteur (J.) en sergeant (F.) niet ernstig genomen, waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas al bij voorbaat wordt ondermijnd.

Verder verklaarde u van plan te zijn geweest na uw verlof en bezoek aan uw zus in België naar Nigeria terug te keren, maar dat uw vader u hiervan weerhiel tijdens een telefoongesprek op 26 mei 2007. Uw vader zou u verteld hebben dat APP-aanhangers waren omgebracht en dat sergeant (F.) hem had gewaarschuwd dat u ook zou omgebracht worden indien u zou terugkeren naar Nigeria (CGVS, p. 10). U vreesde bijgevolg te worden gedood door sergeant (F.) (en/of inspecteur (J.)) omwille van uw betrokkenheid bij de oppositiepartij APP en uw voormalige problemen met voornoemde politieoversten. Wat de eerdere problemen betreft, zou het gaan om de publieke uitlatingen van uw zus in België over het prostitutienetwerk van Benin City naar België, maar u stelde hierbij geheel niet betrokken te zijn en ook niet precies te weten wat de betrokkenheid hierin is van voornoemde politieoversten (CGVS, p. 5 en 6). Overigens werd u in dit verband kennelijk niet meer lastig gevallen sedert sergeant (F.) u hierover interpeleerde in 2004 (p. 4 en 5). Voor wat betreft uw betrokkenheid bij de politieke

oppositie, legde u eveneens ongeloofwaardige verklaringen af. U verklaarde immers vanaf februari 2007 sympathie te hebben gekregen voor de belangrijkste oppositiepartij in Nigeria, meer bepaald de "Action Progress Party (APP)" (CGVS, p. 7), terwijl een Nigeriaanse partij onder deze naam niet geregistreerd of bekend stond, laat staan als één van de belangrijke oppositiepartijen (zie informatie waarover het CGVS beschikt in het administratieve dossier). In uw schriftelijke verklaring van 2 juni 2007 (zie administratief dossier) is daarentegen herhaaldelijk en uitdrukkelijk sprake van de "Action Congress Party", maar u stelde dat het hier om een misverstand moet gaan en herhaalde dat het wel degelijk gaat om de APP (CGVS, p. 8). Volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, bestaan wel oppositiepartijen in Nigeria met de benaming "Action Congress (AC)" en "All Nigeria Peoples Party (ANPP)" of nog de oude partij "All Peoples Party (APP)" (zie voornoemde informatie in het administratief dossier). Bovendien bleek uit uw relaas dat u geen actief lid was van deze of een andere oppositiepartij, maar dat u enkel deelnam aan drie vergaderingen (CGVS, p. 10). Waarom het een probleem zou zijn om als politieagente in Nigeria betrokken te zijn bij de door u voornoemde oppositiepartij, kon u overigens niet verduidelijken (CGVS, p. 11). U kon evenmin toelichten waarom inspecteur (J.) en sergeant (F.) u zouden willen ombrengen, zoals uw vader u telefonisch zou hebben verteld in mei 2007 (CGVS, p. 10), laat staan bij een actuele terugkeer naar Nigeria. Te meer daar inspecteur (J.) in elk geval op de hoogte was van uw aanvraag en goedkeuring op het politiekantoor van uw verlof (CGVS, p. 8), en u diezelfde maand mei 2007 (na de verkiezingen, gewonnen door de regeringspartij PDP) ongemoeid en legaal het land kon verlaten om uw zus in België te bezoeken. Verder verklaarde u na voornoemd telefonisch gesprek in mei 2007 met uw vader niet meer te hebben gesproken hierover en dus geen verdere informatie hierover te kunnen verschaffen (CGVS, p. 13). Voorgaande vaststellingen ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien slaagde u er niet in hard te maken dat u geen beroep zou kunnen doen op bescherming in Nigeria tegen mogelijke acties van voornoemde inspecteur en sergeant (CGVS, p. 11). U meent dat voornoemde personen misschien beschermd worden door machtige oversten, maar meer kan u hierover niet zeggen (CGVS, p. 12). U geeft toe dat ondanks de wijdverspreide corruptie in Nigeria, politieagenten ook wel strafrechtelijk vervolgd worden wegens corruptie en het plegen van misdrijven (p. 12).

De door u ingeroepen problemen zijn ongeloofwaardig en kunnen bijgevolg geen internationale bescherming verrechtvaardigen, noch op grond van de Geneefse Vluchtelingenconventie noch in het kader van subsidiaire bescherming. Er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Nigeria waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een reëel risico in uw hoofd op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

De documenten die u voorlegde, doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen en overwegingen. Het gaat om uw voormeld Nigeriaanse paspoort (nr. A3663586A dd. 23.02.2007) en Schengenvisum (nr. BNL 7891324 dd. 18.04.2007). Samen met een kieskaart dd. 29.01.2007, verwijzen deze documenten naar uw identiteit en legale reisweg, die hier niet worden betwist. De authenticiteit van het door u voorgelegde politiekartaal is daarentegen twijfelachtig, zoals hierboven reeds werd uiteengezet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een

aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoekster werpt op dat haar asielaanvraag geen grondig onderzoek heeft genoten op de Dienst Vreemdelingenzaken en is van mening dat haar daardoor een graad van jurisdictie ontzegd werd.

Zij betoogt dat er tijdens de procedure voor het Commissariaat-generaal geen rekening werd gehouden met de door haar meegedeelde keuze van proceduretaal en woonplaatskeuze.

Verzoekster werpt vervolgens op dat de bestreden beslissing ten onrechte zou stellen dat de asielaanvraag op 2 juni 2008 geformuleerd werd en dat er zodoende geen rekening zou zijn gehouden met haar aangetekend schrijven van 13 juni 2007 waarin zij voor de eerste maal te kennen zou hebben gegeven dat zij de asielprocedure wenste op te starten.

Verzoekster werpt op dat het mogelijks geringe gewicht van de politieke partij waarvan zij aanhangster was niet voldoet om *“haar vrezen te ontkennen”*.

3.2. Verzoekster verwijst herhaaldelijk naar de aangetekende brief van haar advocaat van 13 juni 2007 (administratief dossier, stuk 6) als haar *“eigenlijke aanvraag”* alsook *“Dat de genomen beslissing vermeldt dat de asielaanvraag op 2 juni 2008 was geformuleerd. Dat die vermelding de aanvraag per aangetekend schrijven van 13 juni 2007 helemaal negeert!”*. Verzoekster negeert in deze echter artikel 51/10 van de voormelde wet van 15 december 1980 dat stelt de Dienst Vreemdelingenzaken de asielaanvraag in ontvangst neemt, een verklaring afneemt met betrekking tot de identiteit, de herkomst en de reisweg van de asielzoeker alsook de vragenlijst van het Commissariaat-generaal verstrekt. Uit de parlementaire voorbereiding blijkt tevens dat de Dienst Vreemdelingenzaken de vingerafdrukken neemt van de asielzoeker, hetgeen een persoonlijke aanbieding veronderstelt (wetsontwerp tot wijziging van de wet van de voormelde wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2006, Doc 51 2478/001, p.13-14). Mede in acht genomen dat krachtens artikel 51/10, tweede lid de verklaring dient ondertekend te worden door de vreemdeling, kan de bestreden beslissing terecht oordelen dat de asielaanvraag op 2 juni 2008 werd ingediend.

Aangaande verzoeksters argument dat de Dienst Vreemdelingenzaken geen onderzoek deed en dat haar aldus een jurisdictie werd ontzegd, dient verwezen te worden naar het voormelde inzake artikel 51/10 en de hoger vermelde parlementaire voorbereiding. Hieruit blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken geen bevoegdheid heeft betreffende het onderzoek van de asielaanvraag en dat diens rol is beperkt tot een administratieve ondersteuning.

Aangaande verzoeksters verweer dat het Frans als proceduretaal diende te worden gebruiken, voert verweerder terecht aan dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt dat indien de vreemdeling verklaart de hulp van een tolk te verlangen omdat hij het Nederlands noch het Frans beheerst, het de Minister of zijn gemachtigde is die de taal van het onderzoek in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties bepaalt. Blijkens de Bijlage 26 vroeg verzoekster op 2 juni 2008 asiel aan en werd zij op deze datum in kennis gesteld dat haar asielaanvraag in het Nederlands zal onderzocht worden omdat zij de bijstand verzocht van een tolk Engels (administratief dossier, stuk 7). Bijgevolg was het schrijven van verzoeksters raadsman van 13 juni 2007 (administratief dossier, stuk 6) waarin aangekondigd wordt dat zij een asielaanvraag zal indienen en dat zij wenst dat de aanvraag in het Frans zal behandeld worden – terwijl in deze brief tevens gesteld wordt *“(…) ’s agissant*

d'une part pour la requerante de ne s'exprimer qu'en anglais (...) – niet dienstig voor het vaststellen van de taal van de procedure.

Voormelde brief van 13 juni 2007, waarin keuze van woonplaats werd gedaan bij verzoeksters advocaat, kan evenmin aanzien worden als effectieve keuze van woonplaats, gelet op haar asielaanvraag van 2 juni 2008 waar woonplaats werd gekozen op *“Rue des Carrières 45, 4800 Verviers”* (administratief dossier, stuk 7), hetgeen later werd bevestigd (administratief dossier, stuk 5; stuk 4).

Verzoeksters verweer *“Dat het mogelijks geringe gewicht van die politieke partij niet voldoet, om aan verzoekster haar vrezen te ontkennen, die zij vanwege de aanwezige macht vermeld. Dat daaruit een slecht gebruik van de onderzoeksbevoegdheid van de overheid blijkt.”* volstaat in casu niet om de uitgebreide motivering te weerleggen waar deze vaststelt dat zij bijzonder vage verklaringen aflegde omtrent haar activiteiten bij de politie, haar verantwoordelijken en haar betrokkenheid bij de politieke oppositie.

De motivering omtrent de kern van haar asielrelaas vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent, wordt niet dienstig weerlegd en wordt derhalve door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoekster voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4. Verzoekster voert geen elementen aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas (zie sub 3.2) en de inhoud van het administratief dossier dient de subsidiaire beschermingsstatus aan haar te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 10 februari 2009 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.
---------------------	-----------

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

W. MULS.

